

(4) Det er derfor nødvendigt at fastsætte klare og fælles grunde til at undlade at anerkende afgørelser afsagt efter en retssag, hvor den pågældende person ikke selv var til stede. Rammeafgørelsen tager sigte på at definere sådanne fælles grunde, der giver den fuldbyrdende myndighed mulighed for at fuldbyrde afgørelsen, selv om den pågældende person ikke var til stede under retssagen, idet der fuldt ud tages hensyn til personens ret til et forsvar. Det er ikke meningen, at denne rammeafgørelse skal regulere de former og metoder, herunder proceduremæssige krav, der skal anvendes for at opnå de i rammeafgørelsen angivne resultater; disse henhører under medlemsstaternes nationale ret.

(5) Sådanne ændringer kræver en ændring af de gældende rammeafgørelser om gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af endelige retsafgørelser. De nye bestemmelser bør desuden danne grundlag for de kommende retsakter på dette område.

(6) Bestemmelserne i denne rammeafgørelse om ændring af andre rammeafgørelser fastsætter betingelser for, hvornår anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse afsagt efter en retssag, hvor den pågældende person ikke selv var til stede, ikke bør nægtes. Det drejer sig om alternative betingelser; når en af betingelserne er opfyldt, garanterer den udstedende myndighed ved at udfylde den dertil indrettede del af den europæiske arrestordre eller af attesten til de andre rammeafgørelser, at kravene er eller vil blive opfyldt, hvilket bør være tilstrækkeligt til, at afgørelsen kan fuldbyrdes på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse.

(7) Anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse afsagt efter en retssag, hvor den pågældende person ikke selv var til stede, bør ikke nægtes, hvis han/hun er blevet indkaldt personligt og derved er blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, eller hvis han/hun på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den pågældende retssag på en sådan måde, at det entydigt fremgår, at han/hun var klar over den berammede retssag. I denne forbindelse forudsættes det, at den pågældende er blevet underrettet »i tide«, dvs. i så god tid, at han/hun har kunnet deltage i retssagen og effektivt udøve sin ret til et forsvar.

(8) Anklagedes ret til en retfærdig rettergang er sikret ved konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder som fortolket af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Denne ret omfatter den pågældendes ret til selv at være til stede under retssagen. Den pågældende skal for at kunne udnytte denne ret være klar over den berammede retssag. I henhold til denne rammeafgørelse skal hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med national ret sikre, at den pågældende er klar over retssagen, idet kravene i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samtidig overholdes. Ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis kan der, når det afgøres, om den måde, hvorpå underretningen er givet, er tilstrækkelig til at sikre, at den sigtede er klar over retssagen, eventuelt også tages særligt hensyn til den omhu, som den pågældende har udøvet for at modtage den underretning, som er stilet til ham/hende.

(9) Det fastsatte tidspunkt for en retssag kan af praktiske grunde i første omgang angives som flere mulige datoer inden for et kort tidsrum.

(10) Anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse afsagt efter en retssag, hvor den pågældende person ikke selv var til stede, bør ikke nægtes, hvis han/hun var klar over den berammede retssag og under denne blev forsvaret af en juridisk rådgiver, som han/hun havde givet mandat her til, og som kunne sikre praktisk og effektiv retshjælp. Det bør i den forbindelse ikke have nogen betydning, om den juridiske rådgiver blev valgt, udpeget og betalt af den pågældende, eller om den juridiske rådgiver blev udpeget og betalt af staten, idet det dog forudsættes, at den pågældende bevidst har valgt at lade sig repræsentere af en juridisk rådgiver i stedet for selv at være til stede under retssagen. Udpegelsen af den juridiske rådgiver og beslægtede spørgsmål henhører under national ret.

(11) I fælles løsninger vedrørende grunde til at undlade anerkendelse i de relevante nugældende rammeafgørelser bør der tages hensyn til de forskellige situationer med hensyn til den pågældendes ret til fornyet prøvelse eller anke. En sådan fornyet prøvelse eller anke skal sikre retten til et forsvar og er kendetegnet ved følgende elementer: den pågældende person har ret til at være til stede, sagens realiteter inkl. nye beviser bliver